

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consti=||tvtionen In Di-||oecesana Synodo
Vvla-||dislaviensi**

Karnkowski, Stanisław

Colonię, 1572

VD16 W 4100

De Ieiunijs Ecclesiae. Tit. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62991)

quæ videbuntur ad rem præsentem necessaria.

Curam verò scholarum Parochialium, penes Ecclesiarum Parochos esse volumus, qui diligenter operam dabunt, quò ætas tenera, quæ ibidem instituetur, non alios Catechismos ediscat, quàm Catholicos: & ita instituat, ut bona spes sit, eam foelicitè iactis ibi fundamentis, ad magnā, per Dei gratiam, & vberem postea frugem esse peruenturam.

13.

TITVLVS V.

DE IEIUNIIS EC-
clesiæ.

Ieiunia, quæ vel indixit Ecclesia, vel vsus communis pridem recepit, ab omnibus in Diœcesi nostra seruari volumus: quorum rationem & modum diligenter explicabunt Parochi, & reliqui verbi Dei ministri, ut sciat populus, quomodo ieiunandum sit, & quis ex ieiunio fructus ad id ipsos redundet. Sciant cō-

I.
Luc. 2.

k 3

plo

2. plo, ieiunijs & obsecrationibus ser-
 uies Domino die ac nocte, Ipse quoq;
 Christus denuntiat Apostolis, fore vt
 Lucæ 5. ieiunēt, cū ablatus ab eis fuerit Spō
 sus: quod eos fecisse crebrò scriptura
 Acto. 14. commemorat. Nam ieiunantes & o-
 3 rantes Paulum & Barnabam dimise-
 4 runt ad opus Euangelij. Listris etiā,
 Iconio, & Antiochię, cū Presbyte-
 ros constituissent per Ecclesias, cū ie-
 iunijs & orationibus cōmendauerūt
 eos Domino. Tanta fuit nimirū eius
 5 ieiunij vis, tanta dignitas, vt eo, præ-
 clarū illud creandorum Ecclesię mi-
 nistrorum opus, ornandum sibi esse
 6 putauerint. Priuatim autem de sin-
 gulis Apostolis quid attinet dicere?
 cū Paulus Gētium, id est noster ma-
 gister, seipsum in multis ieiunijs ver-
 2. Cor. 6. satum fuisse dicat, & nos hortetur, vt
 exhibeamus nos sicut Dei ministros,
 in vigilijs, in ieiunijs, in castitate,
 quod ipsum alios etiam fecisse, dubi-
 tandum non est.

7 Doceant, non posse ieiunia fideiū
 Matth. 6. fructuosa non esse: quandoquidē il-
 lis nomen iustitię Christus ipse tri-
 buit

buit, ac magis etiam eorum fructum
 expressit, cum dixit: Hoc genus Dæ- 8
 monij non eijcitur, nisi oratione &
 ieiunio. Negari enim non potest, ci Matth. 17.
 bo subducto, sumi pœnas de nobis ip-
 sis, & reddi nos aptiores ad omne pie-
 tatis genus præstandum, prauosque a-
 nimi motus recta ratione cohiben- 9
 dos. Nā venter plenus, facilè despu-
 mat in libidinem, & à saturitate ad
 incontinentiam, proximus est gra-
 dus. Sedit populus manducare &
 bibere, Paulus inquit, & surrexerūt
 ludere.

Cæterum, hortentur fideles Paro- 1. Cor. 10.
 chi, vt cum ieiunant, non solùm cor- 10
 pus à cibis delicatioribus, verùm eti-
 am mentem à capitalibus vitijs cohi-
 beant. Vtriusque enim hominis cau-
 sa indicuntur ieiunia, nimirum vt &
 corpus refrenetur, & animus fiat ad 2. Cor. 4.
 res diuinas contemplandas incitati- 11.
 or. Quò magis corrumpitur exte-
 rior homo noster, hoc interior ma-
 gis renouatur de die in diem. Nam 12
 frustra caro affligitur, lasciuiente
 spiritu: & parùm prodest corpus

k 4 inedia

Eesai. 58.

13

14

15

16

Luc. 18.
Mart. 6.

17

18

19

20

21

22

1. Cor. 11

23

inedia confici, nisi modus adhibea-
 tur vitijs. Hoc est enim, inquit Pro-
 pheta, ieiuniū quod elegi. Dissolue
 colligationes impietatis, solue fasci-
 culos deprimentes. Id verò vt fiat,
 caro domanda est, ne Spiritui repu-
 gnet, neue iugum rationis excutiat.
 Neque verò alio fine, quàm quo di-
 ctum est, suscipiantur ieiunia. Dam-
 natur enim Pharisæus, qui ieiunans
 bis in sabbato, contempsit proximū.
 Damnantur & illi, qui exterminant
 facies suas, vt appareant hominibus
 ieiunantes. Quare vt fructuosum
 sit ieiunium, hominem vtrumque
 freno cohiberi oportet, ab escis alte-
 rum, alterum à vitijs.

Suscipiuntur autem ieiunia, vel
 sponte nostra, vel ex Ecclesiæ præce-
 pto, vel satisfactionum gratia. In om-
 nibus his, locum habet pietas & iu-
 stitia. Pietatem facit libera nostri a-
 nimi ad ieiunandum inductio: Iu-
 stitiam, obedientia. Si nos ipsos iu-
 dicaremus, Paulus inquit, non vtiq;
 iudicaremur à Domino. Iudicamus
 autem nos ipsos, quando in ipsis no-
 bis

bis admissa vitia plectimus. Hæc vis grata est Deo, & præuenire præstat, quàm ab eius vindicta præueniri. Talibus ieiunijs vel spõtè susceptis, vel Ecclesiæ, quam audire tenemur, præcepto obseruatis, vltio de peccatis sumitur, caro lasciuiens domatur, & compescuntur motus animorum vitiosi, quibus ad rem collatis, homo deturpandus fuerat. Quæ verò satisfactionum nomine imponuntur à Confessarijs, ea, cùm ad poenitentiam pertineant, nullum hinc nostrum sermonem desiderant. Quam ob rem, non contemnat populus indicta ieiunia, nec putet onus esse importabile, vel opus Pharisaicum, sed ea libenter ac religiosè custodiat & obseruet, veluti spiritualia pharmaca.

Ab omni intemperantia, à luxu, ab ingluuie, & alijs pestibus eius generis, quoties ieiunandum est, diligenter sibi caueat, animo suo impetret, corpus ad omnem pietatem componat, vitia reprimat, mentem ad cœlestia erigat, & ad ea meditanda quæ sursum sunt, totam conuertat.

24

25

26

27

28

29

Liberiùs enim ac vtilius animis purgatis cœlestia speculari, & in illis cōtemplādis versari poterit.

28

Porro annua ieiunia, quæ in Diœcesi nostra obseruari volumus hæc sunt. Quatuor anni tempora. Quadragesima tota: Omnium Apostolorum vigiliæ, præter Philippi & Iacobi, ac Beati Ioannis Euangelistæ. Vigilia Natiuitatis Domini, Pentecostes, Ioannis Baptistæ, Laurentij. Omnium Sanctorum, Assumptionis Beatae Virginis ex præcepto. Reliquæ

29

vigiliæ eiusdem communiter ieiunantur de consuetudine. Dies Marci & Rogationum secundum antiquam consuetudinem ieiunentur, neque tamen his D. Marci & Rogationum diebus prohibeatur ouorum & lactis esus: & si quæ alia nobis postea indicenda videbuntur.

30.

31

Hæc omnia in Diœcesi nostra vbique obseruari volumus & mandamus. Quod si quem ab obseruando indicto ieiunio tenuior valetudo prohibeat, & alio cibo solidiore vtendum suadeat, is rem om-

32

nem

nem prius ad nos, vel ad Vicarium nostrum, vel Parochum suum referat, superiorumque suorum iudicio pareat, nec priuata sua libidine legem ieiunij soluat. Audacter verò & per contemptum, nemo sumat cibos prohibitos, nec alijs exemplo sit ad sumendum, nec ferat molestè, si propterea durius à Parocho acceptus fuerit: nam zelo Dei irascitur, inquit Hilarius, quisquis Christianum ieiunij die conuiujs luxuriantem viderit. Meminerint terribilis illius exempli Ionathæ, qui violato ieiunio quod pater eius indixerat, Deum offendit, patrem cum omni populo in luctum & mœrorem coniecit, se ipsum verò morti addixit,

33

In psal. 118
Vide Cōc.
Gangren.
Cap. 19.

Parochis autem cum ægrotis dispensare fas erit, ita tamen, vt eos ardentius orare, largioresque elemosynas propterea dare, & alia charitatis opera exercere iubeant, quos sic pensetur alio pietatis genere, quod fuit infirmitate prætermis-
sum.

34

1. Reg 14.

TITV